

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant Izabela Orłowska

w obecności Prokuratora ASR Justyny Jabłońskiej

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 08.01.2019r., 29.01.2019r., 28.02.2019r.

sprawy

1. D. S. (1), urodz. w dniu (...) w W., syna J. i M. z domu H.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 19 kwietnia 2018 roku, na ul. (...) w Z., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż 15.357 zł na szkodę Z. D. (1), a następnie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, znajdując się w bezpośrednim sąsiedztwie salonu firmowego sieci (...), dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 33.093,96 zł oraz pieniądze w kwocie 1665,64 zł na szkodę H. C.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. w dniu 14 września 2018 roku na ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim uszkodzeniu i wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie funkcjonariuszy Policji, powodując jednak straty w wysokości 3.000 zł na szkodę M. W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk

2. A. P. (1), urodz. w dniu (...) w P., syna L. i E. z domu K.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 14 września 2018 roku na ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim uszkodzeniu i wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie funkcjonariuszy Policji, powodując jednak straty w wysokości 3000 zł na szkodę M. W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk

I. Oskarżonego D. S. (1) uznaje za winnego tego, że: w dniu 19 kwietnia 2018 roku, na ul. (...) w Z., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk

telefonów komórkowych różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż 15.357 zł na szkodę Z. D. (1), a następnie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie salonu firmowego sieci (...), dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 32.443,76 zł oraz pieniądze w kwocie 1665,64 zł na szkodę H. C. tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego D. S. (1) uznaje za winnego tego, że: w dniu 14 września 2018 roku na ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim uszkodzeniu i wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, powodując straty w wysokości 4000 zł na szkodę M. W. tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk i za to na mocy art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na mocy art. 85 § 1 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego D. S. (1) karę łączną 2 (dwa) lat i 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Oskarżonego A. P. (1) uznaje za winnego tego, że: w dniu 14 września 2018 roku na ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim uszkodzeniu i wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, powodując straty w wysokości 4000 zł na szkodę M. W. tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk i za to na mocy art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu D. S. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14.09.2018r. g. 02.45 do dnia 09.01.2019r. g. 15.25, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

VI. Na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu A. P. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14.09.2018r. g. 02.45 do dnia 09.01.2019r. g. 15.25, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

VII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. R. (1) kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy i 24/100) złotych w tym kwotę 135,24 (sto trzydzieści pięć i 24/100) złotych tytułem 23% podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu D. S. (1).

VIII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ż. kwotę 1461,24 (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt jeden i 24/100) złotych w tym kwotę 273,24 (dwieście siedemdziesiąt trzy i 24/100) złotych tytułem 23% podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu A. P. (1).

IX. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego D. S. (1) kwotę 400 (czterysta) złotych tytułem opłaty , od oskarżonego A. P. (1) kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty oraz obciąża ich pozostałymi kosztami procesu po 1/2 (jednej drugiej) części.

Sygn. akt II K 487/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 kwietnia 2018 r. do salonów (...) i P. przy ul. (...) w Z. dokonano włamania. Dwóch mężczyzn podjechało na rowerach pod budynek, w którym znajdowały się sklepy. Zamek w drzwiach wejściowych do salonu sieci (...) wyłamali łomem, po wejściu do wnętrza zabrali stamtąd 18 sztuk telefonów komórkowych o łącznej wartości 15.357 złotych. Następnie mężczyźni przeszli do znajdującego się obok salonu sieci (...) gdzie dostali się w ten sam sposób, tj. wyłamując zamek w drzwiach. Z tego sklepu zabrali 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 32.443,76 złotych oraz pieniądze w gotówce w kwocie 1665,64 złotych. Kiedy mężczyźni opuszczali sklep (...) na miejsce przyjechał, wezwany przez jednego z okolicznych mieszkańców, patrol policji. Policjanci przystąpili do zatrzymania mężczyzn, jeden z nich po krótkim pościgu został zatrzymany, drugi zaś, którym okazał się być D. S. (1) uciekając w osiedlowe uliczki, zgubił pościg i zbiegł z miejsca zdarzenia.

W dniu 14 września 2018 roku na ul. (...) w K., woj. (...), doszło do kolejnej próby włamania do salonu sieci komórkowej. D. S. (1) i A. P. (1) działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...). Mężczyźni pod salon podjechali na rowerach, a drzwi wyłamali przy pomocy łomu. Mężczyźni po wejściu do salonu zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji, którzy obserwowali salon. Wyłamując drzwi mężczyźni wyrządzili szkodę w wysokości 4000 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków H. C. (k.778v) Z. D. (1) (k.778v-779,19, 127v), P. R. (2) (k.779v,23v-24), R. B. (k.779v-780,29v-30), T. P. (k.780-780v,343v-344), K. Z. (k.780v,340v), M. L. (k.781,16v), M. S. (k.839,602v), A. S. (k.861v-862,47v), M. W. (k.862,205v-206), M. C. (k.862-862v,12), K. C. (k.862v,26v-27,101v,138v), M. D. (k.863,53,80,142), P. K. (k.863,44-45), K. P. (k.863,337v-338), notatki urzędowe (k.3,4,5,6,128,185,186-186a,192,200,209,214,225,231,233,234,263,267,334-335,368,420,453,507,601), protokoły zatrzymania osoby (k.7,197,198), protokoły przeszukania osoby (k.8-9,189-191,197-199), protokoły oględzin miejsca (k.32-35,129,210-212), protokoły oględzin rzeczy (k.35-36,108,109-110,164-165,215-218,220-222,223-225,608), protokoły zatrzymania rzeczy (k.37-39,92-94,95-97,604-606), wydruk stanów magazynowych Salonu (...) (k.40-41,103-105,112), protokół odtworzenia utrwalonego zapisu (k.55-78), protokoły oględzin osoby (k.7,197,198,82-91,193-194,201,235-236,237-238), pismo Z. D. (1) wraz z wydrukiem stanu magazynowego Salonu (...) (k.99-100,107), opinię z zakresu badań traseologicznych (k.132-135), opinię z badań daktyloskopijnych (k.151-152,332-333,458-459,461-462), opinię z zakresu genetyki sądowej (k.180-181,349-351,579-580,587-588), protokoły pobrania materiału porównawczego (k.203,204), protokoły przeszukania (k.227-230,319-320), dokumentację fotograficzną (k.377-379,384-387,392-399,404-407,413-415,463-471), opinię z przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej (k.592-598).

Oskarżony D. S. (1) (k.777v,781v.,247v,253-252,292) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Podczas wcześniejszych wyjaśnień przyznawał się jedynie do włamania w K., przeprosił właścicielkę salonu za uszkodzenia jakich dokonał. Następnie podczas rozprawy oskarżony wskazał, że przyznaje się jedynie do popełnienia czynu w K., wskazał, że nigdy się nie ukrywał i nie ma zamiaru się ukrywać.

Oskarżony A. P. (1) (k.778,243v,259) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów, z modyfikacjami przyjętymi przez Sąd, odnoszącymi się do wartości skradzionych i zniszczonych rzeczy. D. S. (1) i A. P. (1) zostali zatrzymani w salonie (...) w K. podczas dokonywania włamania. Wskazać należy, iż salon ten znajdował się pod obserwację Policji, i funkcjonariusze widzieli wchodzących do środka oskarżonych. Oskarżeni byli ubrani w sposób, który miał uniemożliwić ich identyfikację. Co do wcześniejszego włamania dokonanego w Z., nie ulega wątpliwości, że dokonał go także D. S. (1), na miejscu zabezpieczono czapkę z daszkiem, na której stwierdzono obecność materiału genetycznego zgodnego z DNA D. S. (1).

W sprawie przesłuchano naoczego świadka włamania w Z., policjantów dokonujących czynności w związku z włamaniami, oraz osoby prowadzące okradzione salony telefonii komórkowej.

W Z. jako pierwsi na miejscu zdarzenia interweniowali P. K. i A. S.. Widzieli oni osoby opuszczające salon (...), i to oni podjęli za tymi osobami pościg. A. S. (k.861v-862,47v) i P. K. (k.863,44-45), w swoich wiarygodnych zeznaniach opisali dokładnie przebieg zdarzenia. Wskazali, że przez cały czas obserwowali mężczyzn, jednego z nich zatrzymali, drugi odbiegł w uliczki osiedlowe i udało mu się zbiec. A. S. podał, że mężczyzna, który uciekł w czasie ucieczki zgubił czapkę.

O włamaniu w Z. Policję zawiadomił P. R. (2) (k.779v,23v-24), wskazał, że ze swojego mieszkania znajdującego się po drugiej stronie ulicy zobaczył dwóch mężczyzn, ubranych na czarno, w kominiarkach na twarzach. Świadek wezwał policję, kiedy mężczyźni wychodzili z salonu, podjechał radiowóz. Świadek podał, że mężczyźni zaczęli uciekać a policjanci pobiegli za nimi, jednego z mężczyzn zatrzymali a drugi uciekł w kierunku osiedla. Świadek wskazał, że nie znał tych mężczyzn i nie byłby w stanie ich rozpoznać ponieważ byli zamaskowani. W ocenie Sądu zeznania świadka są w pełni wiarygodne. Zostały potwierdzone notatką urzędową (k.4), w której wskazano, że w dniu 19 kwietnia 2018 roku około godz. 2:07 dyżurny KPP w Z. odebrał telefon od P. R. (2) informujący o włamaniu do salonów telefonii komórkowej. Z notatki tej wynika ponadto, że na miejsce wysłano patrol policji, po nim zaś następny (k.5).

Funkcjonariuszami zatrzymującymi oskarżonych w K. byli m.in. T. P. (k.780-780v,343v-344), K. Z. (k.780v,340v), i K. P. (k.863,337v-338) – zostali oni przesłuchani w charakterze świadków w niniejszej sprawie. Funkcjonariusze policji w swoich wiarygodnych zeznaniach podali, że w ramach rozpracowania włamań do salonów telefonii komórkowej wytypowali salon (...) w K.. Salon był pod obserwacją. W nocy 14 września 2018 roku do salonu włamali się oskarżeni D. S. (1) i A. P. (1). Zostali oni zatrzymani w środku salonu. Mężczyźni byli zamaskowani, ubrani w dresy, D. S. (1) miał krótkofalówkę.

Przesłuchani w sprawie w charakterze świadków właściciele i pracownicy salonów (...) (k.778v) Z. D. (1) (k.778v-779,19,127v), M. L. (k.781,16v), M. S. (k.839,602v), M. W. (k.862,205v-206), M. C. (k.862-862v,12), K. C. (k.862v,26v-27,101v,138v), R. B. (k.779v-780,29v-30) o fakcie dokonania w nich przestępstwa dowiadawali się już po fakcie. Opisali oni wyrządzone im szkody, dostarczyli listy skradzionych rzeczy i nagrania z monitoringu. Opisywali również systemy zabezpieczeń dostępne w ich salonach. Na temat sprawców włamań nie byli w stanie nic powiedzieć. W ocenie Sądu zeznania tych świadków w całości polegają na prawdzie.

Zeznania M. D. (k.863,53,80,142), nie wniosły nic istotnego do sprawy, nie wskazał, on z kim dokonał włamania, w ogóle się do niego nie przyznawał i odmawiał składania wyjaśnień.

W związku z stwierdzonymi włamaniami przeprowadzono szereg czynności w tym oględziny miejsca zdarzenia, z których to sporządzono protokół (k.32-35,209,210-212), sporządzono protokoły z dokonanych przeszukań (k.227-230,319-320), przeprowadzono ponadto oględziny zabezpieczonych rzeczy (k. 35-36,108,109-110,164-165,214,215-218,220-222,223-225,608) oraz przeszukania i oględzin zatrzymanych osób (k.8-9,189-191,197-199,82-91,193-194,201-202,235-236,237-238), z oględzin sporządzono dokumentację fotograficzną (k.377-379,384-387,392-399,404-407,413-415,463-471). W sprawie zabezpieczono monitoring salonu należącego do K. C. (k.37-39), następnie dokonano odtworzenia utrwalonego zapisu (k.55-78). Zabezpieczono również monitoring z salonu (...) w K. (k.604-606), który następnie poddano oględzinom (k.608). Rowerów użytych do włamania w Z. nie udało się zidentyfikować, nie widniały jako utracone (k.267).

Właściciele salonu sieci (...) w Z. przekazali wydruk stanów magazynowych (k.40-41,103-105,112), wydruki takie otrzymano również od S. D. (1) z salonu (...) (k.99-100,107). Dokonano wyliczenia wysokości szkody (k.128) wskazując, że szkoda w salonie (...) wyniosła 15.357 złotych.

W sprawie przeprowadzono również szereg dowodów z opinii biegłych. W tym celu od oskarżonych D. S. (1) i A. P. (1) pobrano materiał porównawczy (k.203,204).

Z opinii z przeprowadzonych badań traseologicznych (k.132-135), wynika że ślady nr 3, 19A i 20B mogą pochodzić od lewego buta obuwia porównawczego, ślad numer 20A może pochodzić od prawego buta obuwia porównawczego. Stwierdzono ponadto, że ślady numer 8 i 20C nie pochodzą od obuwia porównawczego, zaś śladów 19B, 19C i 20D nie zakwalifikowano do badań porównawczych. Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych (k. 151-152), wykazała, że odwzorowanie linii papilarnych ozn. lit. „a” na folii „ŚLAD nr 5” i odbitki linii papilarnych dłoni na kartach daktyloskopijnych opisanych na personalia M. D. nie są ze sobą zgodne, zaś odwzorowania linii papilarnych nieoznaczone na foliach „ŚLAD nr 4”, „ŚLAD nr 5”, „ŚLAD nr 6” nie nadają się do identyfikacji. Kolejna opinia (k.332-333) wykazała, że odwzorowanie linii papilarnych oznaczone literami „a” na folii „ŚLAD nr 5” i odbitki linii papilarnych dłoni na kartach daktyloskopijnych na personalia B. R. s. W., J. M. s. H., D. S. (1) s. J., nie są ze sobą zgodne. Odwzorowanie ozn. lit. „a” na folii „ŚLAD nr 5” nie było identyfikowane z odbitkami linii papilarnych dłoni pobranymi od P. A. P. (1)s. L. z uwagi na brak materiału porównawczego. Odwzorowania linii papilarnych na foliach „ŚLAD nr 4”, „ŚLAD nr 6” oraz nieoznaczone literami na folii „ŚLAD nr 5” nie nadają się do identyfikacji. Z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w B. (...) (k.458-459) wynika, że na powierzchniach materiału dowodowego ozn. jako „ŚLAD/PRZEDMIOT 2” – nóż składany z czarną rękojeścią, oraz „ŚLAD/PRZEDMIOT 3” – atomizer z gazem pieprzowym, ujawniono ślady linii papilarnych, które nie nadają się do identyfikacji. Opinia(...) (k.461-462) wykazała z kolei, że odwzorowania linii papilarnych ozn. lit. „a” na folii „ŚLAD nr 5” i odbitki linii papilarnych dłoni na karcie daktyloskopijnej opisanej na personalia P. A. P. (1) s. L. nie są ze sobą zgodne, zaś odwzorowania na foliach „ŚLAD nr 4” „ŚLAD nr 6” oraz nieoznaczone literami na folii „ŚLAD nr 5” nie nadają się do identyfikacji.

W opinii (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O. Laboratorium Kryminalistyczne (k.180-181,182) z zakresu genetyki sądowej wskazano, że w próbce oznaczonej nr 1A pobranej z czapki z daszkiem w kolorze czarnym z napisem K. (przedmiot nr 10) stwierdzono mieszaninę DNA pochodzącego od co najmniej trzech osób, w tym od osoby o męskim genotypie, w drodze analizy wyznaczono częściowy profil dominujący dla DNA stanowiącego ilościowy większy składnik tej mieszaniny. Zarówno profil dominujący jak i cała mieszanina kwalifikuje się do przeprowadzenia analizy porównawczej po nadesłaniu materiału porównawczego. W próbce oznaczonej do badań numerem 1B pobranej z czapki z daszkiem w kolorze czarnym z napisem K. (przedmiot nr 10) stwierdzono mieszaninę DNA pochodzącego od co najmniej trzech osób, w tym od osoby o męskim genotypie. Mieszanina kwalifikuje się do przeprowadzenia analizy porównawczej po nadesłaniu materiału porównawczego. W próbkach 1D i 1E stwierdzono znikome ilości DNA, które nie kwalifikują się do identyfikacji, w próbce 1C nie ujawniono ludzkiego DNA. W opinii numer (...)wydanej przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Wojewódzkiej Policji w K. (k.349-351) wskazano, że na materiale dowodowym, będącym przedmiotem badań opinii nr (...), w postaci czapki z daszkiem (przedmiot nr 10 – próbka ozn nr 1A), stwierdzono mieszaninę DNA pochodzącego od co najmniej trzech osób. W drodze analizy wyznaczono częściowy profil dominujący DNA (w systemie G. Filer), który jest zgodny w zakresie wyznaczonych cech z profilem DNA D. S. (1). Prawdopodobieństwo powtórzenia się w populacji innej przypadkowej osoby, o takim samym profilu DNA jak u D. S. (1), wynosi 1×10^{-9} czyli nie częściej niż 1 osoba na 1 miliard osób. W mieszaninie tej nie ujawniono obecności DNA A. P. (1). Na materiale dowodowym oznaczonym numerem 1B, stwierdzono mieszaninę DNA pochodzącego od co najmniej trzech osób. W mieszaninie tej ujawniono obecność cech DNA D. S. (1), natomiast nie ujawniono obecności DNA A. P. (1). Wartość dowodu, że w próbce 1B znajduje się DNA D. S. (1) oraz dwóch innych przypadkowych, niespokrewnionych osób, należy uznać za ekstremalnie mocną w stosunku do wartości dowodu, że w próbce ten znajduje się DNA trzech innych przypadkowych, niespokrewnionych osób. Z opinii nr (...) Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w K. (k.579-580) wynika, że w badanych próbkach pomimo stwierdzenia obecności mieszaniny DNA pochodzącej od co najmniej 3 osób nie ujawniono obecności DNA D. S. (1) oraz A. P. (1).

Na materiałach zabezpieczonych w trakcie oględzin zabezpieczonych samochodów ujawniono obecność znikomej ilości ludzkiego DNA bądź nie ujawniono obecności ludzkiego DNA (opinia nr (...) – k. 587-588).

Z opinii Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji w W. (k.592-598) wynika z kolei, że dla próbki oznaczonej nr (...) stanowiącej wymaz z powierzchni rękawiczki koloru niebieskiego otrzymano negatywne wyniki badań genetycznych.

W ocenie Sądu wszystkie sporządzone w sprawie opinie są w pełni wiarygodne, zostały sporządzone przez specjalistów w swoich dziedzinach. Pozwalają na ustalenie, że D. S. (1) dopuścił się czynu zarzucanego mu w punkcie I tj. kradzieży z włamaniem do salonu sieci (...)i (...) w Z. przy ul. (...). Na miejscu tego zdarzenia, gdzie na gorącym uczynku ujęto jego kolegę dokonującego z nim włamania, znaleziono czapkę z daszkiem. Na zabezpieczonej czapce ujawniono materiał DNA, który jak wynika z opinii biegłych jest zgodny z materiałem genetycznym D. S. (1). Nie ulega zatem wątpliwości, iż drugim sprawcą kradzieży z włamaniem w dniu 19 kwietnia 2018 roku był właśnie D. S. (1). W badanych próbkach DNA nie stwierdzono obecności DNA A. P. (1), wskazać jednakże należy, że stawiany mu zarzut dotyczy jedynie usiłowania włamania do salonu (...) w K., gdzie został złapany na gorącym uczynku, podczas dokonywania kradzieży. Próbkę DNA należącą do D. S. (1) zostały znalezione na czapce zabezpieczonej w miejscu włamania do salonów telefonii komórkowej w Z..

Skazując oskarżonych Sąd zmodyfikował stawiane im zarzuty i tak D. S. (1) uznano winnym tego, że w dniu 19 kwietnia 2018 roku, na ul. (...) w Z., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż 15.357 zł na szkodę Z. D. (1), a następnie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie salonu firmowego sieci (...), dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 32.443,76 zł oraz pieniądze w kwocie 1665,64 zł na szkodę H. C.. Zmiana treści zarzutu wynikała, z konieczności sprecyzowania wartości skradzionych telefonów komórkowych w oparciu o wyliczenia przedstawione przez zarządzającą salonem (...) w Z. K. C.. Odnosnie drugiego zarzutu zarówno D. S. (1) jak i A. P. (1) zostali uznani za winnych tego, że w dniu 14 września 2018 roku na ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do salonu firmowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim uszkodzeniu i wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, powodując straty w wysokości 4000 zł na szkodę M. W.. W tym zarzucie również dokonano zmiany wysokości wyrządzonej szkody w oparciu o zeznania pokrzywdzonej.

Nie ma wątpliwości, że oskarżeni D. S. (1) i A. P. (1) dopuścili się zarzucanych mu czynów. Obaj oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, przy włamaniu do salonu w K. razem, zaś przy włamaniu do salonu w Z. D. S. (1) z inną ustaloną osobą, która została wówczas zatrzymana bezpośrednio po dokonaniu przestępstwa, działał ponadto w wykonaniu z góry powziętego zamiaru czyli w warunkach określonych w art. 12 kk. Wskazać należy, iż oskarżeni byli bardzo dobrze przygotowani do dokonania włamań. Mieli na sobie dodatkowy komplet ubrań, świeżo zakupione buty, na miejsce podjeżdżali rowerami, samochody pozostawiając w pewnym oddaleniu, mieli ze sobą torby na skradzione telefony i łomy do otwierania drzwi. Byli w pełni przygotowani i działali z pełną premedytacją. Wskazać należy, iż zarówno przy włamaniu w Z. jak i w K. schemat działania był taki sam.

Kradzież z włamaniem polega na dokonaniu kradzieży połączonej z przełamaniem zabezpieczeń. W niniejszej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z takim przypadkiem. Oskarżeni do salonów dostawali się poprzez wyłamaniem przy pomocy łomów zamków w drzwiach.

Oskarżeni dopuścili się w przypadku zarzucanego im obu czynu przestępstwa określonego art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk, tj. usiłowania kradzieży z włamaniem oraz zniszczenia mienia. Z uwagi na to, że sprawcy dokonali zniszczeń przy próbie włamania zastosowano kumulatywną kwalifikację (por. wyr. SN z 22.11.1994 r., II KRN 227/94, OSNKW 1995, Nr 1–2, poz. 5; wyr. SN z 18.12.1985 r., Rw 1148/85, OSNKW 1986, Nr 11–12, poz. 95; wyr. SA w Białymstoku z 12.7.2013 r., II AKa 126/13, KZS 2014, Nr 1, poz. 76). Nie ulega wątpliwości, że w przypadku, gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest wyższa od szkody wyrządzonej kradzieżą,

mamy do czynienia z takim przypadkiem w niniejszej sprawie z uwagi na fakt że kradzieży z włamaniem jedynie usiłowano dokonać, musi znaleźć to wyraz w kwalifikacji prawnej czynu i oprócz art. 279 § 1 kk, należy powołać art. 288 § 1 kk mówiący o umyślnym zniszczeniu cudzego mienia. Za usiłowanie dokonania przestępstwa zgodnie z art. 14 § 1 kk sprawca odpowiada w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa. Sąd nie znalazł podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec oskarżonych, o którym mowa w art. 14 § 2 kk. Sprawcy zostali zatrzymani podczas dokonywania włamania, za usiłowanie odpowiadają jedynie dlatego, że nie zdążyli przełamać zabezpieczeń znajdujących się w miejscu przechowywania telefonów. Gdyby nie interwencja policjantów dokonaliby dodatkowych zniszczeń a także zaboru telefonów komórkowych. Wskazać ponadto należy, iż jeśli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej, są skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów a wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, w tym wypadku art. 279 § 1 kk (art. 11 § 2 i 3 kk).

Przy włamaniu jakiego dokonał D. S. (1) w Z. zastosowano z kolei art. 12 kk z uwagi na to, że dokonał od kradzieży z włamaniem z dwóch salonów, jeden po drugim. A zgodnie z art. 12 kk dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i n. kk. uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, biorąc pod uwagę, aby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy. W ocenie Sądu jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności odniesie wobec oskarżonych pożądane skutki. Oskarżeni byli wcześniej karani, również za przestępstwa przeciwko mieniu – D. S. (1) k. 374, A. P. (1) k. 431.

D. S. (1) (k.777v) jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, pracował jako pomoc kucharza, podejmował się również prac dorywczych z wynagrodzeniem miesięcznym około 2.000 złotych. A. P. (1) (k.777v) jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu syna, jest osobą bezrobotną.

W ocenie Sądu jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności, jest w stanie pozytywnie wpłynąć na zachowanie oskarżonych w przyszłości. Dlatego też Sąd wymierzył oskarżonemu D. S. (1) karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn popełniony w Z. oraz karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności za czyn popełniony w K.. Na mocy art. 85 § 1 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec niego karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu jest to kara jak najbardziej adekwatna do popełnionych przez niego przestępstw. Z kolei A. P. (1) wymierzono karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, zdaniem sądu ta kara będzie w stanie spełnić cele stawiane w przepisach kodeksu karnego przed wymiarem kary oraz będzie karą adekwatną do dokonanych przez oskarżonego naruszeń przepisów prawa.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na mocy art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonym D. S. (1) i A. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 września 2018r. g. 2.45 do dnia 09 stycznia 2019r. g. 15.25, a więc od chwili zatrzymania do wydania wyroku i uchylenia stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania, ustalając że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na mocy art. 626 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty (D. S. (1) – 400 złotych, A. P. (1) – 300 złotych – ustalone w oparciu o ustawę z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych) oraz koszty sądowe po 1/2 części. Zasądzono również od Skarbu Państwa tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz adw. P. R. (1) kwotę 723,24 złotych, zaś na rzecz adw. P. Ż. kwotę 1461,24 złotych ustalone w oparciu o Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r.